

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Henvendelse til forrige taler skal ikke kun være formelt, det skal være reelt til forrige taler.

Så giver jeg hr. Jens Kirk ordet.

Jens Kirk (V):

Jeg skal undlade at besvare det, som måske ikke var et spørgsmål stillet af hr. Keld Albrechtsen til mig, men derimod svare på det spørgsmål, der er stillet til mig af hr. Tom Behnke.

I Venstre går vi ind for, og det sagde jeg i min ordførertale, at ikke mindst så længe vi ikke har den samme asylpolitik, bør der være et godt og et styrket baglandspoliti til at klare de opgaver, som grænsekontrollen klarer nu, og derfor går Venstre også ind for – og det kan enhver se i vores forslag til finanslov både i år og forrige år – at vi ønsker en styrkelse af politiets arbejde.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det var et flot og præcist svar, tak til hr. Jens Kirk for det. Men det, jeg så vil sige – for der er jo sådan set to muligheder – er, at én ting er at gå med i Schengensamarbejdet nu med de konsekvenser, det har, og de konsekvenser, som Venstre er klar til at drage, og al ære og respekt for det, men den anden mulighed er jo sådan set, at man venter med at gå med i et egentligt medlemskab af Schengenaf-talen, indtil disse ting er faldet på plads, altså disse ting, som også hr. Jens Kirk var inde på.

Var det ikke en mulighed? Hvorfor dette hastværk? Hvorfor er det ikke udmærket, som det er i øjeblikket, hvor Danmark har observatørstatus? Hvorfor er den situation helt uholdbar, og hvorfor haster det sådan med, at Danmark skal have fuldgyldigt medlemskab?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Vi mener i Venstre, at det resultat, vi er nået frem til nu, er betryggende for os, og derfor tilslutter vi os den aftale, der foreligger på nuværende tidspunkt.

Kent Kirk (KF):

Jeg vil ikke lægge skjult på, at vi i Det Konservative Folkeparti altid har været stærke tilhængere af Schengensamarbejdet.

Men vi var for nogle år siden meget bekymrede, fordi vi frygtede, at det måske kunne betyde, at vi ikke kunne opretholde den nordiske pasunion, og derfor hilser vi det velkommen, at vi

under denne her debat nu kan konstatere, at man på mødet den 17. oktober mellem EU-justitsministrene og de nordiske ministre nu endelig har fået afklaret, at vi kan opretholde den nordiske pasunion. Så vi synes egentlig, at vi har fået opfyldt vore ønsker om, at vi skal have en fri bevægelighed for borgerne i Europa, samtidig med at vi ikke svigter vore nordiske venner i bl.a. Norge og Island.

Jeg synes, det er et flot resultat, for vi ser det her ud fra måske nok en ideologisk synsvinkel. Man kan have den ideologiske opfattelse, at det system, man havde i Sovjetunionen, var det rigtige system: når man skulle rejse fra Moskva til Skt. Petersborg, så skulle man først kontrolleres, når man kørte ud af Moskva. Så skulle man kontrolleres tre gange undervejs, og så skulle man kontrolleres, når man kom ind i St. Pedersborg, fordi myndighederne skulle være sikre på, at man ikke havde lavet nogle svinkeærinder undervejs. Det var det system, der var gældende derovre, og som man heldigvis nu har forladt.

Vi vil gerne have det helt modsatte system: at borgerne skal kunne bevæge sig frit. Så er det klart, at når man så gennemfører det for 370 mio. mennesker, kan der opstå nogle problemer, hvor der er nogle promiller, som ikke vil overholde reglerne, eller som vil misbruge reglerne, misbruge friheden, og derfor er det selvfølgelig teknisk vanskeligt at lave en sådan aftale, fordi man er nødt at tage fat i alle de problemer, der kan opstå i forhold til dem, der vil misbruge friheden.

Og jeg kan da godt forstå, når Fremskridtspartiet farer frem og siger: Jamen det er da rart at kunne kontrollere folk her og dér. Man kunne jo også indføre et system i Danmark, hvor man kunne lave en kontrolstation ved Lillebælt, når man kørte over Lillebæltsbroen, og når vi får Storebæltsbroen, kunne vi jo lave en kontrolstation dér, og så kunne vi kontrollere, at det er de rigtige mennesker, der bevæger sig rundt.

Men det er jo ikke det system, vi ønsker i Det Konservative Folkeparti, så derfor er vi nødt til at gå den anden vej, og det er så at sige: Jamen så må vi intensivere samarbejdet imellem de forskellige europæiske politistyrker, således at vi kan tage fat i dem, der vil misbruge friheden.

Det er der jo også lagt op til i Schengenaf-talen: Hvis vi kigger på artikel 40 i Schengenaf-talen, så er der jo lagt op til, at man skal kunne gennemføre den nødvendige observation, hvis borgere på den ene eller anden måde på deres egen stats territorium har været i gang med at